VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH (NR 56)**

z dnia 8 lutego 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 56)

8 lutego 2017 r.

Komisja Spraw Zagranicznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Roberta Tyszkiewicza (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zaopiniowała:

– kandydatów na stanowisko ambasadora RP – pana Andrzeja Kurnickiego i pana Piotra Ostaszewskiego.

W posiedzeniu udział wzięła **Joanna Wronecka** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Łukasz Andrzejczyk** i **Piotr Babiński** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych. Witam panie posłanki i panów posłów. Witam panią minister Joannę Wronecką – podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz jej współpracowników. Witam kandydatów na ambasadorów – pana Andrzeja Kurnickiego i pana Piotra Ostaszewskiego.

Doręczony państwu porządek obrad obejmuje dwa punkty – w pkt 1 zaopiniowanie kandydatów na stanowisko ambasadora RP, zaś w pkt 2 sprawy bieżące. Jeśli nie usłyszę uwag, uznam proponowany porządek za przyjęty. Nie ma uwag, zatem przystępujemy do rozpatrzenia pkt 1.

Pragnę przypomnieć, że opiniowanie kandydatów na ambasadorów przez Komisję Spraw Zagranicznych nie wynika z przepisów prawa, lecz z tradycji. Posiedzenie ma charakter jawny, a jego zapis jest dostępny na stronie internetowej Komisji. W Internecie dostępna jest także transmisja posiedzenia. Powyższe informacje proszę uwzględnić w trakcie prowadzonej przez nas debaty.

Pani minister, przystępujemy do wysłuchania pana Andrzeja Kurnickiego – kandydata na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Kanadzie. Bardzo proszę panią minister o przedstawienie kandydatury pana Andrzeja Kurnickiego.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka:

Dziękuję bardzo. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowne panie posłanki, szanowni panowie posłowie. Pan Andrzej Kurnicki jest doktorem nauk ekonomicznych zatrudnionym w Uczelni Łazarskiego w Warszawie. Jest absolwentem Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1980-1984 działał w strukturach organizacji studenckich oraz w Klubie Inteligencji Katolickiej w Warszawie. Był także członkiem – założycielem NSZ na Wydziale Zarządzania UW. W 1984 r. wyjechał do Niemiec…

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Chyba NZS?

Podsekretarz stanu w MSZ Joanna Wronecka:

Przepraszam. Czasami jesteśmy automatyczni. Proszę wybaczyć.

W 1984 r. wyjechał do Niemiec na praktyki studenckie i studiował na Uniwersytecie w Giessen. Po dwuletnim pobycie w Niemczech zdecydował się na emigrację do Stanów Zjednoczonych. W 1988 r. rozpoczął studia magisterskie na prestiżowym The John Hopkins University w Baltimore, które ukończył w stopniu magistra nauk administracyj-

nych w 1990 r. Jeszcze w 1989 r. uzyskał stypendium naukowe od The Polish Heritage Association za wkład w budowanie polskiej tożsamości w USA.

W trakcie studiów podjął pracę w The New York Life, a następnie w The Prudential. W 1993 r. rozpoczął pracę w firmie sektora bankowości inwestycyjnej Legg Mason. Uzyskał licencjat brokera. Równocześnie prowadził aktywne życie społeczne i zawodowe, także wśród Polonii amerykańskiej. W 1994 r., wspólnie z World Trade Centre Institute i U.S. Chamber of Commerce zorganizował misję handlową z Polski do USA, w której uczestniczyło ok. 140 polskich przedsiębiorców. W okresie późniejszym pan doktor Andrzej Kurnicki organizował misje handlowe połączone z udziałem w wystawach handlowych w Baltimore, Nowym Jorku i Pittsburgu. Organizował także spotkania w imieniu firm polskiego sektora bankowego i uczestniczył w negocjacjach z największymi bankami amerykańskimi z Wall Street. Wspierał kampanię na rzecz wejścia Polski do NATO.

W 1998 r. zdecydował się na powrót z rodziną do Polski. Wtedy też rozpoczął pracę jako wykładowca akademicki na Wydziale Zarządzania UW, a następnie został poproszony o prowadzenie zajęć na Uczelni Łazarskiego, na której wykłada od 2002 r. W 2012 r. objął stanowisko kierownika Katedry Finansów i Bankowości, a następnie został kierownikiem Zakładu Rynków Kapitałowych, prowadząc równocześnie zajęcia ze studentami. W 2011 r. obronił pracę doktorską na wydziale Zarządzania UW pod kierownictwem prof. Andrzeja Sopoćki.

Obok pracy akademickiej doktor Kurnicki pełnił funkcję sekretarza rady nadzorczej Banku Ochrony Środowiska SA. W okresie ostatnich kilku miesięcy pracował jako doradca prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Od kilku lat pan doktor Kurnicki wykłada w języku angielskim na Wydziale Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych w programie brytyjskim walidowanym przez Coventry University. Prowadzi także aktywne życie społeczne i akademickie, uczestnicząc w różnych konferencjach naukowych.

Pragnę zarekomendować pana doktora Andrzeja Kurnickiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Kanadzie. Proszę państwa o przychylne rozpatrzenie kandydatury.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję pani minister za prezentację. Bardzo proszę kandydata na ambasadora o przedstawienie założeń misji na placówce w Kanadzie. Bardzo proszę.

Kandydat na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Kanadzie Andrzej Kurnicki:

Szanowne panie posłanki, panowie posłowie. Kanada jest jednym z naszych najbliższych sojuszników. Prowadzimy ścisłą współpracę w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz bilateralnie, szczególnie w obszarze politycznym, gospodarczym i wojskowym. Kanada jest domem dla aktywnej społeczności prawie miliona Kanadyjczyków polskiego pochodzenia. W ostatnich kilku latach relacje między Ottawą a Warszawą nabrały szczególnej dynamiki. Kontakty na wysokim szczeblu były na nienotowanym wcześniej poziomie. Tylko w 2016 r. warto odnotować wizytę pana prezydenta Dudy w Kanadzie oraz wizytę premiera Trudeau w związku ze szczytem NATO w Warszawie. Efektem tych działań jest m.in. zaangażowanie wojskowe naszych kanadyjskich przyjaciół na wschodniej flance Sojuszu.

Celem mojej misji będzie dalsze zacieśnianie naszych sojuszniczych relacji, po pierwsze, na szczeblu politycznym i wojskowym. W 2017 r. Kanada obchodzi 150-lecie suwerenności. W tym roku celebrujemy także 75. rocznicę ustanowienia stosunków dyplomatycznych między naszymi krajami. Stwarza to unikalną szansę wzmocnienia naszych więzi i kontynuowania kontaktów na wysokim politycznym szczeblu. Zamierzamy pogłębiać współpracę z rządem Kanady w dziedzinie bezpieczeństwa. Stoi przed nami zadanie sprawnej implementacji decyzji szczytu NATO w Warszawie, których jednym z podstawowych aspektów było zabezpieczenie obecności wojsk sojuszniczych na wschodniej flance Sojuszu. Oba kraje podzielają percepcję istniejącego zagrożenia ze Wschodu i widzą konieczność przeciwdziałania mu.

Chcemy wykorzystać zbieżność polityki kanadyjskiej wobec państw Partnerstwa Wschodniego, szczególnie Kijowa, z polityką RP. Kanada ze względu na ważną pozycję diaspory ukraińskiej w tym kraju jest kluczowym partnerem w tych działaniach. Przykładem naszego współdziałania może być Polsko-Kanadyjski Program na Rzecz Wspierania Procesu Demokratyzacji na Ukrainie, który był niewątpliwym sukcesem i może stanowić wzór dla kolejnych tego typu działań. Zamierzam angażować się na rzecz ich kontynuacji.

Po drugie, będę dbał o rozwój relacji na szczeblu gospodarczym. Polska jest jednym z najważniejszych partnerów handlowych Kanady w Europie Środkowowschodniej. Według danych kanadyjskich dwustronne obroty handlowe to ok. 1,9 mld dolarów kanadyjskich. W 2015 r. polski eksport do Kanady wyniósł 1,5 mld dolarów kanadyjskich. Według kanadyjskich statystyk złożył się na to przede wszystkim eksport w takich dziedzinach jak: maszyny i urządzenia elektryczne, produkcja lotnicza, meble i futra. Kanada eksportuje do Polski głównie maszyny, surowce i paliwa oraz instrumenty medyczne. Wartość kanadyjskiego eksportu do Polski wyniosła w 2015 r. ok. 417 mln dolarów kanadyjskich. Dodatni dla Polski bilans handlowy z Kanadą wynosi ponad 1 mld dolarów kanadyjskich. W porównaniu do 2014 r. eksport Polski do Kanady w 2015 r. wzrósł o 9,2%, zaś import z Kanady zwiększył się o 37%.

Polska gospodarka i polskie firmy mają duży potencjał i możliwości ekspansji na rynek kanadyjski poprzez eksport towarów i usług, ale także istnieją duże niewykorzystane szanse w dziedzinie pozyskania kanadyjskich firm dla wspólnych projektów na terenie Kanady, USA, Polski i całej UE. W tym kontekście należy traktować rynek kanadyjski jako jeden z priorytetów polskiej ekspansji gospodarczej wspieranej przez placówki dyplomatyczne w Kanadzie. W pogłębianiu i rozwoju współpracy gospodarczej pomiędzy Polska i Kanadą należy skoncentrować się na promocji interesów Polski w Kanadzie w wybranych obszarach, w których polskie firmy mogą zyskać przewagę konkurencyjną na rynku kanadyjskim. Drugim obszarem działania służb dyplomatycznych i ekonomicznych powinna być aktywność placówki RP ukierunkowana na promocję Polski jako kraju UE, przyjaznego dla inwestorów z Kanady, zachęcanie firm kanadyjskich do inwestycji poprzez starannie przygotowane spotkania z przedstawicielami kanadyjskich izb handlowych z różnych regionów Kanady.

Istotnym elementem dynamizowania inwestycji w obu kierunkach oraz promocji polskiego eksportu na rynek kanadyjski będzie organizowanie cyklicznych spotkań z przedstawicielami finansjery i bankowości kanadyjskiej oraz polskiej w celu zapewnienia odpowiedniego wsparcia dla projektów inwestycyjnych, eksportowych i importowych. Ważnym działaniem ze strony kierownictwa placówki z punktu widzenia promocji biznesowej będzie dbanie o wizerunek Polski jako kraju otwartego na inwestycje firm kanadyjskich. Należy zwrócić uwagę na istotny element budowania trwałych relacji z rządem Kanady, z sektorem prywatnym, wynikający z nowych regulacji prawnych i biznesowych w związku z umową CETA (Comprehensive Economic and Trade Agreement). Przygotowanie analitycznego kompleksowego opracowania dotyczącego wpływu CETA na relacje gospodarcze polsko-kanadyjskie oraz monitorowanie spraw wynikających z nowych regulacji dla ekspansji polskiego biznesu na rynek kanadyjski będzie ważnym elementem działań kierownika placówki.

Analiza prawna dokumentów oraz korzyści i ryzyka biznesowego dla inwestorów polskich oraz instytucji finansowych, w tym także rynku kapitałowego, w związku z CETA, będzie jednym z priorytetów kierownictwa polskiej placówki dyplomatycznej w Kanadzie. Dbanie o rozwój współpracy biznesowej w perspektywicznych i priorytetowych obszarach z punktu widzenia interesów firm polskich w sektorze energetycznym, paliwowym, przemyśle urządzeń górniczych i wydobywczych, w przemyśle hutniczym i stoczniowym, ale także rolno-spożywczym, w sektorze zaawansowanych technologii – będzie ważnym elementem promocji polskich firm na rynku kanadyjskim.

Jako kierownik placówki mam zamiar skoncentrować się na wspieraniu na rynku kanadyjskim małych i średnich firm z Polski, we współpracy z bankami i instytucjami finansowymi typu KUKE, wspierającymi eksport małych i średnich firm. Także przygo-

towanie ekspozycji oferty polskich firm na wyselekcjonowanych wystawach handlowych i targach w Kanadzie będzie ważnym elementem promocji polskich małych i średnich firm.

Jestem przekonany, że w obszarze polsko-kanadyjskich relacji gospodarczych musimy dążyć do: zwiększenia obrotów handlowych i wzajemnych inwestycji, pogłębiania współpracy energetycznej (perspektywa eksportu LNG do Europy i do naszego nowego portu), wspierania misji gospodarczych, wykorzystania CETA jako mechanizmu wzmacniającego zarówno transatlantyckie, jak i dwustronne relacje gospodarcze.

Po trzecie, na szczeblu naukowo-technicznym zamierzam wspierać rozwój kontaktów między instytucjami technicznymi i badawczymi, zarówno na poziomie akademickim, jak i biznesowym, poprzez organizację wizyt przedstawicieli wyżej wymienionych środowisk na wybranych konferencjach dotyczących nowych technologii i współpracy naukowo-technicznej. Dbanie i wspieranie aktywności środowisk polonijnych wywodzących się z sektora akademickiego i naukowo-technicznego w kontekście zacieśnienia współpracy polsko-kanadyjskich ośrodków badawczych będzie ważnym, jeśli nie priorytetowym działaniem kierownika placówki.

Za jeden z istotnych elementów współpracy w dziedzinie nowych technologii i współpracy naukowo-technicznej postrzegam konieczność zdynamizowania wymiany studentów i bliższej współpracy akademickiej ośrodków z Polski i Kanady. Bliższa współpraca środowisk akademickich, badawczych i technicznych obu krajów stwarza dużą szansę na realizację ważnych projektów z zakresu medycyny, biotechnologii, nowych technologii, rozwiązań z obszaru ochrony środowiska oraz ochrony informacji poufnych z zakresu bankowości i finansów.

Po czwarte, wyznaczyłem sobie zadania w zakresie współpracy z Polonią kanadyjską. Ok. 3% populacji Kanady stanowią obywatele polskiego pochodzenia. Zamierzam wspierać organizacje polonijne, na czele z Kongresem Polonii Kanadyjskiej, oraz wykorzystywać gotowość do działania wielu pokoleń polonijnych działaczy do budowania trwałych relacji między Polską a Kanadą. Jednym z istotnych elementów promocji Polski i dorobku Polonii kanadyjskiej będzie zapewnienie widocznej obecności przedstawicieli rządu i parlamentarzystów podczas obchodów 150-lecia Kanady. W związku z tymi obchodami kierownictwo placówki powinno skoncentrować się na organizacji imprez informacyjnych i promocyjnych z udziałem przedstawicieli ambasady i konsulatów – wystaw, koncertów, konferencji naukowych, ukierunkowanych na przedstawienie opinii kanadyjskiej dorobku Polaków na rzecz rozwoju Kanady, na przestrzeni ostatnich 150 lat.

Ważnym elementem zapewnienia widocznej obecności Polski będzie aktywna promocja polskiego dziedzictwa historycznego i dorobku kulturowego oraz pokazanie naszej ojczyzny jako kraju nowoczesnego i dynamicznie rozwijającego się. Obecność i udział zorganizowanej Polonii kanadyjskiej w powyższych obchodach rocznicowych będzie okazją do pokazania siły i jedności organizacji polonijnych w Kanadzie. Takie zaangażowanie się Polonii kanadyjskiej w ważne imprezy i obchody rocznicowe, sprzyja budowaniu poczucia więzi z kulturą i tradycją naszego narodu. Jako kierownik placówki będę działał na rzecz jedności środowisk polonijnych w Kanadzie.

Po piąte, w obszarze wizerunkowym i promocyjnym ważnym elementem zapewnienia widocznej obecności Polski podczas obchodów 150-lecia powstania Kanady będzie pokazanie naszej ojczyzny jako kraju o ogromnym dorobku kulturowym, nowoczesnego i dynamicznie rozwijającego się. Promowanie Polski jako kraju nowoczesnych i śmiałych koncepcji oraz kreatywnego myślenia powinno opierać się o organizowanie wystaw pokazujących dorobek polskich pomysłów, projektów, wzornictwa przemysłowego oraz prezentowanie unikalnych rozwiązań w dziedzinie architektury. Należy skoncentrować się na aktywnym prezentowaniu światowego dorobku polskich kreatorów nowych pomysłów w wybranych kierunkach sztuki i wzornictwa.

Ważnym elementem będzie promocja polskiego dziedzictwa historycznego i dorobku kulturowego, organizowanie przez placówkę dyplomatyczną i konsulaty RP ciekawych imprez kulturalnych i spotkań z wybitnymi przedstawicielami polskiej kultury, muzyki, filmu czy teatru.

Pogłębianie współpracy z Kanadą leży w żywotnym interesie RP. Kanada pozostaje jednym z naszych najbliższych sojuszników w NATO, wspólnie broniąc Sojuszu przed

zagrożeniami ze Wschodu i Południa. Jest ważnym partnerem gospodarczym i energetycznym, z którym chcemy bilateralnie i w ramach CETA rozwijać wciąż niewykorzystany potencjał gospodarczy, polityczny, technologiczny, naukowy i wojskowy. Kanada stanowi miejsce pobytu dla wielu naszych rodaków, z którymi zamierzam wspólnie pracować nad wizerunkiem nowoczesnej i dynamicznie rozwijającej się Polski.

Szanowne panie posłanki i panowie posłowie, jeśli zyskam przychylność Wysokiej Komisji, będzie dla mnie niezwykłym zaszczytem móc reprezentować Polskę jako ambasador RP w Ottawie.

Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję za prezentację. Bardzo proszę państwa posłów o pytania i wypowiedzi w związku z prezentacją przedstawioną przez kandydata. Bardzo proszę.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Wspomniał pan, że Polonia w Kanadzie liczy 3 mln osób.

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Około 3%, panie pośle.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Jaka to liczba?

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Około 1-1,3 mln osób. Niektóre źródła podają 600-700 tys. osób.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Czy może pan scharakteryzować to środowisko? Jakie są osiągnięcia Polonii? Z jakimi boryka się problemami? Jakie stanowiska zajmują jej przedstawiciele? Jakie są znaczące polskie firmy?

Ostatnio dowiedzieliśmy się, że Polacy zwerbowani do pracy zostali ofiarami naciągaczy, którzy nie wywiązali się z obietnic złożonych pracownikom. Czy ma pan wiedzę na ten temat?

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Spróbujemy zgrupować pytania. Pan poseł Lenz, bardzo proszę.

Poseł Tomasz Lenz (PO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Najpierw komentarz. Poświęcił pan wiele uwagi kwestiom gospodarczym, co jest bardzo istotne z punktu widzenia umowy CETA. Komisja Spraw Zagranicznych dwa tygodnie temu odbyła spotkanie z parlamentarzystami z Kanady, z Komisji Spraw Zagranicznych. My również poświęciliśmy wiele uwagi kwestiom gospodarczym. Liczymy na to, że szansa zostanie wykorzystana. Jak wiadomo, w kolejce do robienia interesów z Kanadą ustawiają się wszystkie państwa UE, chcące skorzystać z tej umowy. Kto pierwszy, ten lepszy.

Nowy ambasador ma szansę na nowe otwarcie. Może wykazać się ambicjami, które dziś na forum Komisji przedstawił. Życzymy sukcesów i trzymamy kciuki, bo to ważny kierunek. Może uda się zwiększyć obroty gospodarcze.

Nasi partnerzy kanadyjscy podczas wspomnianego spotkania sporo miejsca poświęcili kwestiom relacji z Rosją, dopytując, jak postrzegamy możliwość prowadzenia dialogu z Federacją Rosyjską. Rząd kanadyjski będzie wspierał sankcje, ale równolegle chciałby poszukiwać porozumienia z Rosją, lepszych kontaktów niż do tej pory. To, co dzieje się od kilku dni na granicy z Ukrainą, powoduje, że możliwości złagodzenia stanowiska UE i Kanady są mniejsze niż 2 tygodnie temu. Te relacje bardzo interesują stronę kanadyjską. Kanada posiada znaczną mniejszość ukraińską, liczącą ponad 300 tys. osób.

Te sprawy też są ważne i zapewne będzie pan musiał odpowiadać na pytania w tych kwestiach. Chciałbym prywatnie pana zapytać o jedną rzecz, jeśli mogę. Jak pan wie, Kanada od wielu lat prowadzi otwartą politykę migracyjną. Jest to kraj, który postawił sobie za wzór możliwość prowadzenia polityki opartej na wspieraniu osób, które uciekają

przed wojną, prześladowaniami religijnymi i politycznymi. Przyjęcie 40 tys. Syryjczyków w ostatnim czasie to przykład otwartości i dobrej polityki migracyjnej, która przynosi sukcesy, gdyż Kanadyjczycy doskonale sobie z tym radzą.

Jak pan, jako przedstawiciel rządu RP, który zamyka drzwi przed uchodźcami, który nie widzi możliwości przyjęcia chociażby 10 sierot na badania w Sopocie…

Panie przewodniczący, mogę?

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Zwracam się do państwa posłów o umożliwienie dokończenia wypowiedzi przez pana posła Tomasz Lenza.

Poseł Tomasz Lenz (PO):

Mogę? Niepotrzebne są te emocje. Zostawmy nierozwiązaną kwestię przyjęcia 10 sierot przez gminę Sopot.

Państwo pozwolą, że coś powiem. Bardzo o to poproszę. Dlaczego państwo boją się rozmowy?

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Szanowni państwo posłowie, proszę pana posła Lenza o dokończenie wypowiedzi.

Poseł Tomasz Lenz (PO):

Poproszę o możliwość zadania pytania. Chciałbym zapytać pana o następującą kwestię. Znajdzie się pan w dość trudnej sytuacji. Polska, jak wiemy, z różnych powodów nie chce przyjmować uchodźców z Syrii. Nie będę wnikał w szczegóły, bo pewnie posłowie PiS mają swoje opinie w tej sprawie. Kanada jest przykładem diametralnie odmiennej polityki. Może pan być pytany, dlaczego Polska postępuje tak, a nie inaczej. Kanadyjczycy przyjmują uchodźców syryjskich w sposób otwarty, zorganizowany, z dużym przyzwoleniem, a nawet poparciem społecznym. Jest zasadnicza różnica pomiędzy naszym i kanadyjskim spojrzeniem na te sprawy. Jak będzie pan tłumaczył Kanadyjczykom naszą postawę? To z pewnością będzie dla pana wyzwanie. Życzę panu, żeby poradził pan sobie z tym problemem.

Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Mularczyk, bardzo proszę.

Poseł Arkadiusz Mularczyk (PiS):

Dziękuję. Pytanie kieruję do pani minister. Odwołany ambasador, pan Bosacki aktywnie udziela się w działalności opozycyjnej wobec rządu. Intensywnie krytykuje działania ministra Waszczykowskiego i rządu. Jestem mocno zniesmaczony tą sytuacją. Obserwuję zachowania wielu ambasadorów. Wpisy na Twitterze, ich zachowania i wypowiedzi publiczne moim zdaniem nie licują z postawą byłego ambasadora RP.

W związku z powyższym mam pytanie, czy pani minister ma świadomość tej sytuacji. Czy zostały podjęte jakiekolwiek działania dyscyplinujące pana Bosackiego, aby powstrzymał się od tego typu działań, które dyskredytują jego osobę jako byłego ambasadora w Kanadzie? Uważam, że jest to pewien problem, ponieważ funkcja ambasadora, także byłego, obliguje do pewnego poziomu zachowania. Nawet jeśli pan Bosacki został odwołany wcześniej z tej funkcji i nie zgadza się z tą decyzją, to jednak pewien poziom kultury wypowiedzi powinien obowiązywać.

Czy pani ma świadomość tej sytuacji? Czy MSZ ma taką świadomość? Czy podjęte zostały w tej sprawie jakiekolwiek działania?

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Panie pośle, jestem nieco zakłopotany pańskim pytaniem. Nie wydaje mi się, aby różnice poglądów…

Poseł Arkadiusz Mularczyk (PiS):

To jest pytanie do pani minister, nie do pana.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Jestem zakłopotany pana konkluzją o potrzebie dyscyplinowania kogokolwiek za wyrażanie opinii. Nie wydaje mi się, aby to było właściwym kierunkiem naszych dywagacji o polskiej polityce zagranicznej.

Pan poseł Trzaskowski, bardzo proszę.

Poseł Rafał Trzaskowski (PO):

Panie i panowie. Chciałbym zapytać o kwestię techniczną, czyli CETA. Interesuje mnie implementacja umowy oraz jej tymczasowe stosowanie. Jak zapatruje się pan na kwestię zadbania o wrażliwe sektory polskiej gospodarki i o polskie interesy po zakończeniu 7-letnich okresów przejściowych?

Kolejna kwestia dotyczy współpracy certyfikacyjnej, która ma być zacieśniana na mocy CETA. Doprowadziłoby to do ułatwienia dostępu do rynku kanadyjskiego dla naszych małych i średnich przedsiębiorstw. Czy będzie pan brał pod uwagę ten aspekt? Czy ma pan plan działania? Jakie jest pana podejście do całego pakietu tych spraw?

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję. Pan poseł Piotr Pyzik, bardzo proszę.

Poseł Piotr Pyzik (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Chciałbym poruszyć kilka aspektów. Pierwszy dotyczy Polonii kanadyjskiej. Szefem ciała koordynującego działania Polonii w świecie, czyli Rady Polonii Świata jest pan Jan Cytowski, który reprezentuje Polonię kanadyjską. Wydaje mi się, że współpraca z tym panem jest podstawową kwestią.

Po drugie, chciałbym poznać pana zdanie odnośnie do części handlowej CETA. Umowa jest korzystna dla Polski, ale trzeba brać pod uwagę aspekt inwestycyjny, stwarzający możliwość oddziaływania organizacji międzynarodowych na prawodawstwo krajów.

Wrócę do kwestii, o której w nieco innym wymiarze wspominał kolega z PO. Jestem szefem grupy bilateralnej polsko-kanadyjskiej. Tematem często powracającym jest sprawa pani Mary Wagner. Oczywiście nie chodzi o wpływanie na kanadyjski wymiar sprawiedliwości. Dziwna jest sytuacja, w której sprowadza się 40 tys. uchodźców z Syrii, natomiast w tych obozach w Syrii oficjalnie nie ma chrześcijan, gdyż oni obawiają się przyznać do wiary chrześcijańskiej. Interesowałoby mnie, aby przedstawił pan, jako polski ambasador, tę kwestię władzom kanadyjskim.

Na zakończenie całkiem prywatnie. Jestem z pokolenia pierwszego NZS. Cieszę się, że spotykamy się w takiej sytuacji.

Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Warzecha, proszę bardzo.

Poseł Jan Warzecha (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie doktorze, wszystkie kwestie poruszone przez pana są ważne. Myślę, że kwestia, o którą pytał pan poseł Lenz, jako ostatnia będzie interesować Kanadyjczyków i nas. W pierwszej kolejności interesują nas sprawy gospodarcze. Zobaczymy, jak po upływie pana kadencji będą kształtować się obroty pomiędzy Polską i Kanadą. Likwidowany jest podmiot Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, a powstaje Polska Agencja Inwestycji i Handlu, która ma na celu nie tylko ożywienie działalności inwestycyjnej Kanadyjczyków w Polsce, ale także rozwój eksportu i usług. Jaki pan ma pomysł na to, aby ten nowy podmiot dobrze funkcjonował i przyczynił się do poprawy bilansu obrotów pomiędzy polską a Kanadą?

Przepraszam. Nie będę mógł wysłuchać odpowiedzi, gdyż muszę udać się na posiedzenie innej komisji. Przeczytam zapis posiedzenia.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję panu posłowi. Pan poseł Szłapka, bardzo proszę.

Poseł Adam Szłapka (N):

Bardzo dziękuję. Mam pytanie do pani minister. Fakt, że dziś rozmawiamy o nominacji na ambasadora w Kanadzie, jest efektem tego, że poprzedni ambasador został odwołany. Pytanie – jakie jest uzasadnienie odwołania pana ambasadora Marcina Bosackiego z tej funkcji?

Drugie pytanie kieruję do pana profesora. Wspomniał pan o znaczącej roli diaspory ukraińskiej w Kanadzie. Rzeczywiście, jest to silne środowisko, mające wpływ na politykę Kanady. Czy relacje z tą diasporą, także ze Światowym Kongresem Ukraińców, którego szef jest obywatelem Kanady, są na agendzie planu pracy przyszłego pana ambasadora?

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję. Więcej zgłoszeń nie widzę. To była solidna porcja pytań. Bardzo proszę pana kandydata o udzielenie odpowiedzi.

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Może zacznę od spraw polonijnych, które pojawiały się w części pytań. Diaspora polska liczy 700 tys. – 1,3 mln osób, w zależności od szacunków. Jest dość mocno rozproszona. W miarę aktywnie działa Kanadyjski Kongres Polonii. Część osób związanych z tym kongresem w poprzedniej kadencji piastowała funkcje w kanadyjskim parlamencie. Teraz cofnęli się na swoje przyczółki i działają w ramach organizacji polonijnych. Dużą aktywność przejawiają ośrodki kościelne, harcerstwo. Harcerze organizują duże imprezy w okresie letnim. Uczestniczą w nich setki, a nawet tysiące osób – rodzice wraz z dziećmi.

Jeśli chodzi o część akademicką, jest sporo Kanadyjczyków polskiego pochodzenia w czołowych ośrodkach akademickich. Mój profesor kiedyś był związany z Uniwersytetem McGilla, gdzie prowadził zajęcia na kierunku MBA, który osobiście tworzył. Ze środowiska kanadyjskiego pochodzi prof. Zbigniew Brzeziński. Proszę pamiętać, że jego ojciec był nawet konsulem.

Środowisko biznesowe jest bardzo rozproszone, choć jest kilka firm o obrotach rzędu 50-60 mln dolarów kanadyjskich. Jedna z nich jest z Białegostoku. Jest to dla mnie szczególnie ważne, bo pochodzę z Białegostoku.

Jeśli chodzi o problem poruszony przez pana posła, dotyczący osób, które w ramach kontraktu udały się do Kanady i nie zostały potraktowane należycie lub doszło do niewypłacenia im wynagrodzeń, to zajmę się tą sprawą, jak tylko uzyskam akredytację. Znane mi były przypadki dyskryminowania naszych obywateli w latach 80. w Niemczech, a także w USA, zwłaszcza w okolicach Nowego Jorku czy Chicago. Nie dochodziło do realizacji wypłat przez firmy np. budowlane. Zajmę się tą sprawą. Podejmę konsultacje ze środowiskiem polonijnym, ale i prawniczym. Obiecuję panu posłowi, że będzie to pierwsza sprawa, którą się zajmę.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Dziękuję bardzo.

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Jeśli chodzi o CETA, nie obawiam się skutków tej umowy. Jest to duża szansa dla Polski, dla naszego eksportu w każdej branży. Obroty na poziomie 2 mld dolarów kanadyjskich to naprawdę niewiele w stosunku do potencjału naszej gospodarki. Przemysł rolno-spożywczy i rolnictwo nie powinno obawiać się CETA. Są pewne elementy, którym trzeba będzie się przyjrzeć pod kątem tego, w jaki sposób nasze interesy są zagwarantowane. Jeśli chodzi o dynamikę relacji, możliwości eksportu sektora przemysłowego i rolno-spożywczego oraz High Tech, są naprawdę duże. W odwrotnym kierunku jest podobnie.

Gdybym miał powiedzieć, jaki kraj z punktu widzenia zwrotu z inwestycji powinien być usytuowany na pierwszym miejscu przez polskich przedsiębiorców, wskazałbym Kanadę, która jest niedoceniona. Pewne inwestycje poczynił tam KGH Miedź. Nie mam dostępu do informacji z pierwszego źródła, ale generalnie oceniam te inwestycje jako niezbyt korzystne z punktu widzenia interesów państwa polskiego i Skarbu Państwa. Są szanse na to, żebyśmy nie postrzegali Kanady jedynie przez pryzmat KGH Miedź.

Są duże możliwości ekspansji naszych firm. Brakuje komponentu finansowo-bankowego. Tam, gdzie idzie biznes, muszą iść banki. Pytanie – czy nasze banki są przygotowane, żeby obsługiwać polskie firmy eksportowe, polskich importerów. Niech to będzie ciąg technologiczny, import technologii. Za importem idą nowe miejsca pracy. To jest transfer know how, na którym nam zależy, a Kanada ma w tej mierze wiele do zaoferowania. Będę się temu przyglądał.

Duże możliwości istnieją w Quebecu. Może przydałaby się tam placówka handlowa, żeby ekspansję handlową i inwestycyjną polskich firm wzmacniać. Oczekujemy inwestycji kanadyjskich w Polsce. Nie trzeba się jednak bać inwestycji polskich w Kanadzie. Mamy doświadczenie w tym względzie. Mam na myśli spółki energetyczne, PKN Orlen. Nie trzeba bać się patrzeć na Kanadę jako kraj godziwej stopy zwrotu dla polskich firm i to w ramach CETA.

Jedno z pytań dotyczyło arbitrażu inwestycyjnego. Zapoznałem się z oryginalnymi dokumentami. Jest to rozwiązanie anglosaskie, do którego polscy prawnicy nie są przygotowani. W ramach tej procedury przewidziane jest dochodzenie roszczeń z dużych firm w stosunku do różnego rodzaju podmiotów. Gdyby przygotować polskie firmy prawnicze, które mogłyby reprezentować polskie podmioty w dochodzeniu roszczeń od dużych podmiotów amerykańskich czy kanadyjskich, byłoby to spore pole do uzupełnienia możliwości reprezentowania przed sądami arbitrażowymi. Będą to podmioty niezależne niepodlegające polskiemu prawodawstwu.

Nie obawiam się tego. Przy dobrej selekcji prawników zmniejsza to ryzyko inwestycyjne. Transparentność prawa dla inwestorów zagranicznych powoduje zmniejszenie ryzyka inwestycji w Polsce. Oczekiwana stopa zwrotu będzie mniejsza, ponieważ jest mniejsze ryzyko. Tego nie należy się bać. Jesteśmy krajem otwartym i oczekujemy inwestycji, zatem musimy zgodzić się na pewne rozwiązania, które w krajach anglosaskich obowiązują. Arbitraż sądowy nie będzie złą formułą z punktu widzenia inwestycji długofalowych, długoterminowych. Tego oczekuje kapitał międzynarodowy, który chce w Polsce inwestować.

Jeśli chodzi o relacje kanadyjsko-rosyjskie, nie chciałbym wypowiadać się na ten temat, bo to nie jest moja domena.

Diaspora ukraińska w Kanadzie jest bardzo liczna, wpływowa, wyedukowana, dobrze zorganizowana. Proszę pamiętać, że obecna szefowa kanadyjskiego MSZ to Ukrainka z pochodzenia. Prezentuje wysoki poziom intelektualny. Zapoznałem się z jej artykułami i pozycjami książkowymi. Nie tylko je przeczytałem, ale przeanalizowałem, przestudiowałem. Jest to dobrze zorganizowana osoba, która odniosła duży sukces, osoba o dużych wymaganiach intelektualnych. Analizując, jak zorganizowana jest diaspora ukraińska w kontekście takiej reprezentacji jak osoba pani minister, należy stwierdzić, że dobrze to o niej świadczy.

Jeśli chodzi o moje doświadczenia z Ukrainą, najlepsze prace pisali u mnie studenci z Ukrainy. Było ich kilkudziesięciu na Uczelni Łazarskiego. Były to najlepsze prace, spełniające najwyższe wymagania, świadczące o najwyższych kwalifikacjach. Dotyczyły analiz bankowych, finansowych. Kształcimy w Uczelni Łazarskiego elitę finansową i bankową Ukrainy. Moi studenci pracują w City Bank, BNP Paribas, JP Morgan. Ostatnio pisałem kilka rekomendacji dla studentów z Ukrainy, pracujących i studiujących w Polsce w celu umożliwienia im odbycia studiów doktoranckich na uczelniach kanadyjskich, w tym m.in. na uniwersytecie McGilla i Uniwersytecie Toronto. Były to moje rekomendacje jako ich promotora.

Moje relacje były dotychczas na poziomie akademickim ze studentami z Ukrainy. Mam również kontakty ze środowiskiem akademickim, z Akademią Bankową. Będzie to jeden z ciekawych wątków w kontaktach z diasporą ukraińską.

Sprawy gospodarcze są dla mnie priorytetowe. Sprzyja temu moje doświadczenie finansowo-bankowe. Mam doświadczenie w organizowaniu misji handlowych i zamierzam je wykorzystać, aby promować polskie firmy, polskie inwestycje na rynku kanadyjskim, a równocześnie zachęcać Kanadyjczyków do inwestowania w Polsce, jako dobrego miejsca do inwestowania w Europie.

To wszystko. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Czy pani minister zechciałaby odnieść się do pytań skierowanych pod jej adresem? Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MSZ Joanna Wronecka:

Zgodnie z dobrym przyjętym obyczajem dyplomatycznym ministerstwo nie komentuje przyczyn odwoływania ambasadorów. Pan były ambasador Bosacki nie jest już pracownikiem MSZ i ma prawo wyrażać swoje poglądy. Proszę wybaczyć, nie miałam czasu śledzić jego wpisów, więc nie jest mi to znane. Myślę, że wyraża swoje poglądy jako osoba prywatna.

Poseł Arkadiusz Mularczyk (PiS):

Mam zatem pytanie, dlaczego z takimi poglądami tak długo pełnił funkcję ambasadora RP w Kanadzie?

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Nie wiem, czy pani minister będzie chciała odnieść się do tego pytania. Dziękuję bardzo.

Poseł Arkadiusz Mularczyk (PiS):

Skoro nie zgadzał się z polityką rządu, to rozumiem, że sam powinien podać się do dymisji.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Panie pośle, chciałbym przypomnieć, że wielu polityków z pana ugrupowania, mając za sobą karierę dyplomatyczną, często zabierało głos w sprawach publicznych. Myślę, że odpowiedź pani minister jest wyczerpująca.

Szanowni państwo, jeśli nie ma więcej pytań…Jeszcze pan poseł Halicki.

Poseł Andrzej Halicki (PO):

Przepraszam za spóźnienie. W tym roku dobiegła końca dwuletnia umowa na dofinansowanie projektów pomocowych na Ukrainie o łącznej wartości 5 mln dolarów kanadyjskich. Realizowanych było 40 ważnych projektów – wolne media, społeczność lokalna, samorząd. Istotną pracę wykonała polska Fundacja Solidarności Międzynarodowej. Ważne jest, aby już teraz upomnieć się o kontynuację tego wsparcia.

Do posła Mularczyka drobna uwaga. O godz. 18.00 będzie minister Waszczykowski i można mu wypomnieć tę nonszalancję osobiście – jeśli pan chce zaatakować ministra.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Czy pan kandydat chciałby odnieść się do uwagi posła Halickiego?

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Trzeba się nad tym pochylić. Pięć milionów to niedużo, ale istotne jest, że Kanadyjczycy byli w to zaangażowani jako ważny partner.

Poseł Andrzej Halicki (PO):

Dla Fundacji to bardzo dużo.

Kandydat na ambasadora RP Andrzej Kurnicki:

Na pewno będę to miał na uwadze, panie pośle.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Bardzo dziękuję. Przystępujemy do wysłuchania drugiego kandydata – pana Piotra Ostaszewskiego, kandydata na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Korei.

Bardzo proszę panią minister Joannę Wronecką o przedstawienie kandydatury pana Piotra Ostaszewskiego.

Podsekretarz stanu w MSZ Joanna Wronecka:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Chciałabym zarekomendować pana prof. dr. hab. Piotra Ostaszewskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Korei. Pan prof. Ostaszewski jest absolwentem Wydziału Historycznego UW. Zawodowo zajmuje się stosunkami międzynarodowymi, ze specja-

lizacją – państwa Azji i Pacyfiku oraz rolą Stanów Zjednoczonych w regionie. Stopień profesora zwyczajnego uzyskał w 2013 r. W latach 1990-2000 pracował na Uniwersytecie Warszawskim w Ośrodku Studiów Amerykańskich, gdzie tworzył program studiów amerykanistycznych.

W latach 1993-1994 był stypendystą The Miller Center of Public Affairs na Uniwersytecie Virginii, a następnie uzyskał kolejne stypendium w USA – Woodrow Wilson Center Cold War International History Project. Od września 2000 r. jest zatrudniony w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym, w Katedrze Studiów Politycznych, którą kierował w latach 2006-2016. W latach 2012-2016 był prorektorem ds. studentów i dydaktyki SGH. W tym okresie utworzył Taiwan – European Union Studies Centre przy Kolegium Ekonomiczno-Społecznym.

Nawiązał wiele kontaktów o charakterze biznesowo-naukowym, m.in. z koreańskimi firmami takimi jak LD. W latach 2008-2014 kilkakrotnie przebywał na wykładach w południowokoreańskich uczelniach. Na zaproszenie MSZ Tajwanu gościł na Tajwanie w renomowanych uczelniach.

Prof. Ostaszewski jest autorem kilkudziesięciu publikacji, w tym siedmiu książkowych, dotyczących regionu Azji i Pacyfiku. Uzyskał nagrody rektora SGH za takie publikacje jak: „Wietnam, najdłuższy konflikt powojennego świata" (2000 r.), „Kambodża, zapomniana wojna. Dojście Czerwonych Khmerów do władzy" oraz wykorzystywanego na wielu uczelniach podręcznika akademickiego „Międzynarodowe stosunki polityczne". W 2000 r. uzyskał tytuł wykładowcy roku na amerykańskim Kent State University w Ohio. Jest autorem licznych artykułów naukowych. Przetłumaczył na język polski kilka pozycji literatury naukowej, np. „Historię USA". Jako ekspert był zapraszany do udziału w obradach Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP w sekcji spraw zagranicznych, gdzie prezentował zagadnienia dotyczące polityki imigracyjnej USA oraz zagranicznej polityki Chin.

Od 2006 r. współpracuje z internetowym czasopismem Whystory, w którym pełni funkcję dyrektora działu ds. rynków wschodnich. Od 2008 r. kontynuuje współpracę z mediami. Jest często zapraszany w charakterze eksperta.

Pragnę zarekomendować pana prof. Ostaszewskiego na stanowisko ambasadora RP w Republice Korei.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo, pani minister.

Bardzo proszę kandydata na ambasadora o przedstawienie priorytetów swojej misji w Korei.

Kandydat na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Korei Piotr Ostaszewski:

Dziękuję bardzo. Szanowny panie przewodniczący, panie posłanki, panowie posłowie, szanowna pani minister, szanowni państwo. Republika Korei należy do czołowych potentatów gospodarczych na świecie. Mówimy o czwartej w Azji, a trzynastej na świecie gospodarce, o jednym z najwyższych wskaźników innowacyjności, zaś wielkie przedsiębiorstwa koreańskie, takie jak Samsung, LG czy Hyundai, mając globalny zasięg, są jednocześnie znakiem rozpoznawczym tego kraju.

Gospodarkę południowokoreańską można określić jako typowy model wschodnioazjatycki charakteryzujący się interwencjonizmem państwowym i protekcjonizmem, z charakterystyczną cechą lansowania dużych przedsiębiorstw – konglomeratów, zwanych czebolami. W programie politycznym pani prezydent Park Geun-hye znalazł się również punkt mówiący o wsparciu dla średniej i małej przedsiębiorczości. W wyniku obecnego kryzysu politycznego, największego od czasów wprowadzenia pełnej demokracji w końcu lat 80., pani prezydent została czasowo odsunięta od sprawowania władzy, a ostateczna decyzja o wszczęciu procedury impeachmentu zostanie podjęta do końca maja br. przez tamtejszy Trybunał Konstytucyjny. Tymczasowo władza wykonawcza, zgodnie z konstytucją, spoczęła w rękach premiera Hwang Kyo-ahn.

Republika Korei jest jednym z trzech, obok Japonii i ChRL, partnerów strategicznych RP w regionie Azji i Pacyfiku. Partnerstwo podpisano w 2013 r. podczas wizyty w Republice Korei Prezydenta RP. W dniu 1 listopada 2019 r. RP i Republika Korei obchodzić będą 30. rocznicę nawiązania wzajemnych relacji dyplomatycznych. Jednak zaangażowanie Polski w problematykę bezpieczeństwa i stabilizacji na Płw. Koreańskim datuje się na okres znacznie wcześniejszy. Od 1953 r., tzn. od czasu zawieszenia broni w wojnie koreańskiej Polska wraz ze Szwecją i Szwajcarią jest członkiem Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych. Posiadanie przez Polskę przedstawicielstw dyplomatycznych w obu państwach koreańskich, szczególnie w tym aspekcie, ma pozytywne konotacje.

Podstawą bilateralnych stosunków międzypaństwowych z Republiką Korei są relacje gospodarcze, które należy rozpatrzeć w kategorii stosunków handlowych oraz inwestycji. Te ostatnie zaczęły napływać do polski od końca lat 90., wykazując tendencje wzrostowe od 2005 r. Świadczy to o atrakcyjności Polski jako partnera gospodarczego, jak i członka Unii Europejskiej, na którą zorientowane jest gros koreańskiej produkcji w Polsce. Polska stała się najatrakcyjniejszym w Europie Centralnej centrum inwestycyjnym dla koreańskich przedsiębiorstw. Obecnie jest ich 171, a ogólna wartość szacowana jest przez Koreańską Izbę Handlową na poziomie 1,5 mld USD, generując jednocześnie ponad 20 tys. miejsc pracy.

Jako polski partner inwestycyjny Republika Korei wyprzedziła pod tym względem Japonię, będąc jednocześnie największym po ChRL azjatyckim partnerem handlowym Polski. O progresywnym charakterze stosunków gospodarczych w sferze inwestycji świadczy zawarte w 2016 r. porozumienie w sprawie inwestycji LG koło Wrocławia. Obroty handlowe wykazują deficyt po stronie polskiej, której eksport w 2015 r. wahał się w granicach 450 mln USD, zaś import, w tym inwestycyjny, kształtował się na poziomie 3,7 mld USD.

Relacje w obszarze kultury obejmują promocję Polski w Republice Korei. Szczególne znaczenie dla Polski ma realizacja takich projektów, jak Polish Day in Seul, współpraca z ośrodkami akademickimi, takimi jak Hankuk University czy Asia-Pacific International Fryderyk Chopin Piano Competition. Istotnym elementem wpływającym na całokształt relacji polsko-koreańskich jest uruchomienie od października 2016 r. bezpośredniego połączenia lotniczego Warszawa – Seul, realizowanego przez PLL LOT.

W relacjach politycznych wskazać należy na dobry klimat i rosnącą chęć obustronnej współpracy. Świadczą o tym wizyty międzypaństwowe na najwyższym szczeblu, np. w czerwcu 2016 r. odbyła się wizyta wicepremiera i ministra kultury pana Piotra Glińskiego, a także pana ministra spraw zagranicznych RP Witolda Waszczykowskiego – w październiku 2016 r. oraz jego koreańskiego odpowiednika w 2015 r. Minister ziemi i transportu Republiki Korei gościł w Polsce w 2016 r. Kierunkowym dokumentem określającym bilateralne relacje polsko-koreańskie jest Polsko-Koreańskie Partnerstwo Strategiczne, podpisane w 2013 r. Na rzecz jego implementacji zostały podpisane kolejno: plan działania na lata 2014-2016, a także plan działania na lata 2017-2020.

Opierając się na ich treści i wytycznych, za priorytetowe zadania w sferze relacji politycznych uznać należy utrzymanie dynamiki rozwoju polsko-koreańskich stosunków politycznych poprzez realizację treści partnerstwa strategicznego i planu działania na lata 2017-2020 oraz związanych z tym wizyt na najwyższym szczeblu państwowym, rozwijanie współpracy z Republiką Korei Grupy Wyszehradzkiej, którą z polskiego punktu widzenia należy traktować jako jedne z elementów wzmacniania pozycji Polski w stosunkach z koreańskim partnerem.

W obszarze relacji politycznych duże znaczenie ma wzmacnianie dwustronnego dialogu politycznego poprzez wizyty na szczeblu ministerialnym, wiceministerialnym oraz grup parlamentarnych, a także zintensyfikowanie współpracy wojskowej w zakresie bezpieczeństwa regionalnego i globalnego. Konfrontacyjna polityka KRLD nie ogranicza się bowiem jedynie do południowej części Płw. Koreańskiego. Ma ona charakter globalny. Polska, jako kraj zaangażowany na Płw. Koreańskim, reaguje i będzie reagować jednoznacznie na północnokoreańskie próby nuklearne, wspierając w tym południowokoreańskiego partnera. Tak jednoznaczna postawa pozwala z dużą dozą optymizmu przypuszczać, iż Republika Korei wywiąże się z deklarowanego poparcia dla polskich starań

o uzyskanie członkostwa niestałego w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w latach 2018-2019. Monitorowanie tej sprawy uważam za jedno z ważniejszych zadań dla ambasadora RP w Republice Korei.

W świecie zdominowanym przez zagadnienia gospodarcze fundamentem dyplomacji staje się dyplomacja gospodarcza, w której czynny udział bierze ambasador RP. Za priorytetowe w tej materii uważam działania interwencyjne na rzecz odblokowania koreańskiego rynku dla niektórych polskich produktów rolno-spożywczych oraz dołożenie wszelkich starań, by wspomóc polski eksport produktów rolnych, w tym również zdrowej żywności.

W szerszym kontekście stosunków gospodarczych rolę ambasadora widzę jako promotora i organizatora skutecznych kanałów dialogu gospodarczego, co przekłada się na organizowanie i wspomaganie merytorycznych kontaktów na różnych szczeblach państwowych oraz sektora prywatnego. Uważam, że zwiększenie polskiego eksportu na rynek koreański powinno być skorelowane z pomocą na rzecz rozwijania polskich inwestycji w Republice Korei. Duże znaczenie ma informowanie polskich sfer biznesowych o możliwościach i warunkach inwestycyjnych w Korei Południowej, a także ułatwianie im nawiązywania kontaktów z przedstawicielami koreańskich kręgów gospodarczych i biznesowych.

Intensyfikacja napływu koreańskich inwestycji do Polski powinna również brać pod uwagę możliwość transferu nowoczesnych technologii i ich adaptacji w określonych sektorach polskiej gospodarki. Pozostaję w przekonaniu, że umiejętne wykorzystanie koreańskich wzorów innowacyjności może mieć istotny wpływ na modernizowanie polskiej gospodarki. Tak też postrzegam rolę ambasadora RP.

Polska staje się coraz bardziej rozpoznawalnym i atrakcyjnym partnerem kulturalnym w Republice Korei. Kreowanie pozytywnego wizerunku kraju ojczystego uznaję za aksjomat działań dyplomatycznych. Zbliżająca się setna rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości daje asumpt do zintensyfikowania promocji kraju, jego historii, języka, muzyki, sztuki i literatury, a także osiągnięć gospodarczych. Jest to czas, w którym należy wylansować Polskę jako unikatową atrakcję turystyczną. W dłuższej perspektywie czasowej pomoże to rozszerzyć cieszące się coraz większym zainteresowaniem w Republice Korei studia polonoznawcze i studia językowe, co ma duże znaczenie dla koreańskiej młodzieży pragnącej przyjechać do Polski chociażby w celu odbycia praktyk zawodowych w firmach koreańskich.

Nie mniejsze znaczenie ma rozwijanie relacji na poziomie naukowo-badawczym i uczelnianym. Pomocna okaże się możliwość wylansowania polskich osiągnięć sportowych, polskich sportowców, trenerów i szkoleniowców, którym w ramach dyplomacji sportowej można umożliwić nawiązanie kontaktów zawodowych w Republice Korei.

Przedstawione powyżej priorytety nie mogą przesłonić nadrzędnego zadania, jakie spoczywa na kierującym placówką. Jest nim godne i efektywne reprezentowanie interesów Polski. Tak też rozumiem swoją ewentualną misję w Republice Korei. Pragnę państwa zapewnić, iż w przypadku uzyskania pozytywnej państwa rekomendacji mojej osoby na zaszczytne stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Korei dołożę wszelkich starań, by dopełnić realizacji wszystkich punktów zawartych w wyżej wymienionych dokumentach kierunkowych dotyczących relacji polsko-koreańskich.

Dziękuję państwu za uwagę.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Bardzo dziękujemy kandydatowi za prezentację. Zapraszam państwa posłów do zadawania pytań oraz do wypowiedzi dotyczących tez przedstawionych w prezentacji. Bardzo proszę.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Jest to bardzo ciekawy kraj. Pan przedstawił się jako znawca Wschodu. Niewątpliwie mamy szanse rozwoju kontaktów naukowych. Umiemy produkować grafen. Niestety, nie umiemy go programować. W tym zakresie moglibyśmy rozwinąć współpracę z Koreą.

Oczywiście pamiętamy o wspaniałych pianistach z Korei, którzy uczestniczą w konkursach chopinowskich i zajmują czołowe lokaty. Na marginesie, ciekaw jestem, czy pan zna język koreański.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Więcej zgłoszeń nie widzę. Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Kandydat na ambasadora RP Piotr Ostaszewski:

Panie pośle, dziękuję bardzo za pytanie. Koreańskiego nie znam, aczkolwiek poświęciłem trochę czasu na oswojenie się z nim, gdyż prowadziłem wykłady na tamtejszych uczelniach. Byłem już 8 razy w Korei Południowej.

Jeśli chodzi o grafen, to jest szczegółowa sprawa, której nie chciałem zamieszczać w tak krótkiej prezentacji, natomiast zostanie ona uwzględniona w moim programie. Prosiłbym o zwrócenie uwagi, że gospodarka koreańska jest bardzo innowacyjna. Na pewnych szczeblach możemy być kompatybilni. Problemem jest, co zrobić z grafenem i jak go wykorzystać. Wdrożenie tego w produkcji to zupełnie inna sprawa. To jest kwestia mechanizmów wprowadzania innowacyjności. Innowacyjność koreańska musi być adaptowana w Polsce, ale nie jako transplantacja wzoru. Są pewne obszary, które można wykorzystać. Grafen jest jednym z tych obszarów.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo.

Jeśli nie ma więcej pytań, przystąpimy do glosowania w sprawie kandydatów. Tradycyjnie poproszę panów kandydatów oraz przedstawicieli mediów o opuszczenie sali. Przedstawiciele MSZ pozostają.

Będziemy głosowali nad kandydaturami w kolejności ich prezentowania. Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem kandydatury pana Andrzeja Kurnickiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Kanadzie? (19) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0).

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisja jednogłośnie zaopiniowała pozytywnie kandydaturę pana Andrzeja Kurnickiego.

Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem kandydatury pana Piotra Ostaszewskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Republice Korei? (19) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0).

Dziękuję. Stwierdzam, że Komisja jednogłośnie zaopiniowała pozytywnie kandydaturę pana Piotra Ostaszewskiego.

Proszę o zaproszenie kandydatów.

Poseł Tomasz Lenz (PO):

Przepraszam, panie przewodniczący. Przy pierwszym głosowaniu pominął pan formułę „Kto się wstrzymał? Kto jest przeciw?”. Ja wstrzymałem się w pierwszym głosowaniu. Proszę o zapisanie tego do protokołu.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Wydaje mi się, że nie pominąłem, panie pośle.

Szanowni panowie, chciałem w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych złożyć gratulacje pozytywnej opinii dla panów kandydatur. Pragnę zapewnić o woli współpracy ze strony Komisji w formacie dyplomacji parlamentarnej. Komisja chętnie współpracuje z naszymi ambasadorami podczas pełnienia przez nich misji.

Pani minister gratuluję dobrych kandydatur.

Czy w sprawach bieżących ktoś chciałby zabrać głos? Jeśli nie, to chciałbym poinformować, że za 50 minut, tj. o godz. 18.00, w tej sali wysłuchamy tez expose ministra Waszczykowskiego.

Informuję, że porządek obrad został wyczerpany. Zamykam posiedzenie Komisji.